

พระราชบัญญัติ

การดำรงตำแหน่งในทางการเมืองของข้าราชการ
กรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น และพนักงานรัฐวิสาหกิจ

พ.ศ. ๒๕๒๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๒

เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม
ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการดำรงตำแหน่ง
ในทางการเมืองของข้าราชการ กรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น และ
พนักงานรัฐวิสาหกิจ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยค้ำ
แนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดัง
ต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการดำรงตำแหน่งในทางการเมืองของข้าราชการ กรรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น และพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๒๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการทหาร ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนและกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการตำรวจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตำรวจ ข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ข้าราชการฝ่ายรัฐสภาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา และข้าราชการกรุงเทพมหานครตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการในคณะกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย โดยประกาศพระบรมราชโองการ โดยคณะรัฐมนตรี หรือโดยรัฐมนตรีเข้าสังกัดซึ่งได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี สำหรับกรรมการในคณะกรรมการของรัฐวิสาหกิจให้หมายความรวมถึงประธานกรรมการและรองประธานกรรมการด้วย

“พนักงานส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล และหมายความรวมถึงข้าราชการส่วนจังหวัดด้วย

“พนักงานรัฐวิสาหกิจ” หมายความว่า พนักงานของรัฐวิสาหกิจ ตามกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงาน รัฐวิสาหกิจ

มาตรา ๕ ภายในระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๐๕ ของ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๒๑ มิให้นำบทบัญญัติของกฎหมายที่ห้ามข้าราชการ กรรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง ตำแหน่ง สมาชิกสภา ตำแหน่งสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หรือตำแหน่ง สมาชิกสภาที่ทำหน้าที่นิติบัญญัติ หรือดำรงตำแหน่งในทางการเมืองมาใช้ บังคับแก่การดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง หรือตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาของข้าราชการ กรรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น หรือพนักงาน รัฐวิสาหกิจ

บทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับแก่การดำรงตำแหน่งสมาชิก วุฒิสภาของข้าราชการฝ่ายตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ ฝ่ายตุลาการด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๖ ในระหว่างระยะเวลาตามมาตรา ๕ มิให้นำมาตรา ๒๘ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จบำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๐๕ มาใช้บังคับแก่การดำรง ตำแหน่งข้าราชการการเมืองของข้าราชการ กรรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น และพนักงานรัฐวิสาหกิจ และให้ข้าราชการ กรรมการ พนักงานส่วน

ท้องถิ่น และพนักงานรัฐวิสาหกิจ ซึ่งดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมืองด้วย
ในขณะเดียวกันมีสิทธิได้รับเงินเดือนตามกฎหมายที่ใช้บังคับแก่ข้าราชการ
กรรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ และ
เงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ
ข้าราชการการเมือง แต่สำหรับเงินเดือนในตำแหน่งข้าราชการการเมือง
ให้ได้รับจริงเพียงกึ่งหนึ่ง

มาตรา ๗ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โทตระกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ: - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติเป็นบทเฉพาะกาล อนุญาตให้
ข้าราชการประจำ กรรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ
ดำรงตำแหน่งในทางการเมืองในขณะเดียวกันได้ ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถระดมผู้ทรง
คุณวุฒิในสาขาวิชาการต่าง ๆ มาช่วยเหลือในการบริหารราชการแผ่นดินได้เป็น
การชั่วคราว แต่เนื่องจากมีกฎหมายปัจจุบันที่ผ่อนผันให้ข้าราชการ กรรมการ
พนักงานส่วนท้องถิ่น และพนักงานรัฐวิสาหกิจ ดำรงตำแหน่งในทางการเมือง
ได้นั้นจะสิ้นสุดลงภายหลังการเลือกตั้ง สมควรแก้ไขให้ข้าราชการ กรรมการ
พนักงานส่วนท้องถิ่น และพนักงานรัฐวิสาหกิจดำรงตำแหน่งในทางการเมือง
ได้ต่อไป เพื่อให้สอดคล้องเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้